

Danske reformationssalmer

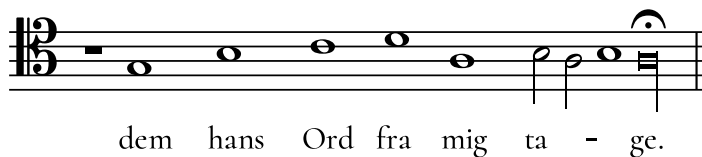
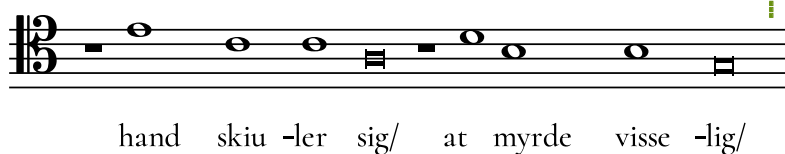
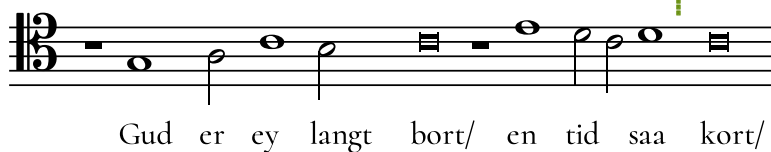
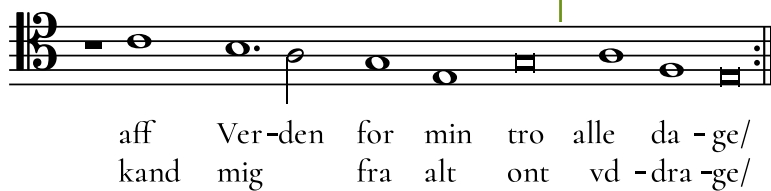
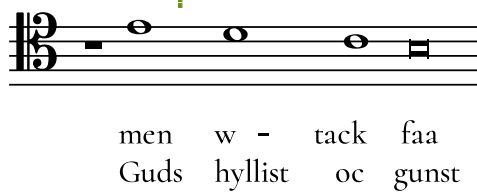
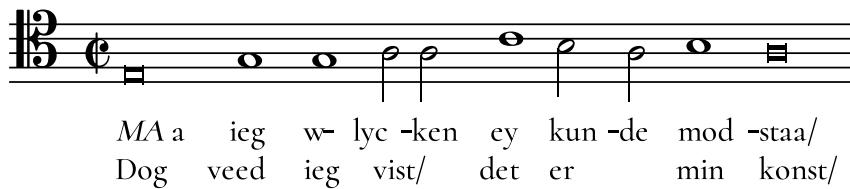
MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Hans Thomissøn: Den danske Psalmebog

Må jeg ulykken ej kunne modstå

[241v]

XIX. Maa ieg wlycken ey kunde
modstaa*etc.*

MAa ieg wlycken ey kunde modstaa/

men wtack faa

242r

aff Verden for min tro | alle dage/

Dog veed ieg vist/ det er min konst/

Guds hyllist oc gunst

kand mig fra alt ont vddrage/

Gud er ey langt bort/ en tid saa kort/

hand skiuler sig/ at myrde visselig/

dem hans Ord fra mig tage.

Rictig vil ieg nu føre min sag/

Der ieg er suag

Gud lader mig fryct befinde.

Jeg veed at ingen velde bliffuer ved mact/

Met all sin krafft

Det timelig maa alt forsuinde.

Det euige gode/ giffuer mig it mod/

Der bliffuer ieg hoss/ voffuer liff oc gods/

Gud hielpe mig offuer at vinde.

Alting til en tid/ it Ordspraack er/

O Christ Herre kier/

Du bliff hoss mig indtil enden.

Oc see nu til bedrøffuelsen min/

Lige som den vaar din/

242v |Som mig kommer offte til hände.

Skal ieg end lide i denne tid/

Verden bruger sin vold/ Gud er dog mit skiold

Sin trøst vil hand mig tilsende.